

Hymn.

8.

Chris- tum rogémus et Patrem, * Christi Pa-trís-
que Spí- ri-tum, unus po-tens per ómni- a, fove pre-cántes,
Trí- ni-tas.

Ro- gémus ergo pó- pu-li De- i matrem et vír- gi-nem,
ut ipsa no-bis ímpetret pa-cem et indulgén- ti- am.

Mys- te-ri- ó-rum sí- gni-fer cæ-lés- ti- um archán-ge- le,
te suppli-cántes quæ-sumus, ut nos pla-cá-tus ví- si- tes.

Ip- se cum sanctis án-ge- lis, cum ius- tis, cum após- to-
lis, illústra locum iú- gi- ter, quo nunc o- rántes dé- gi-
mus.

Te nunc, Redémptor, quæ- sumus, ut már- ty- rum consór-
ti- o iungas pre-cántes sérvu- los in sempi- térna sæ- cu-
la.

Qui pascis inter lí- li- a septus chó- re- is vír- gi- num,
sponsus de- có- rus gló- ri- a sponsisque redens præ- mi- a,

Te depre- cámur, lár- gi- us nostris ad- áuge mén- ti- bus
nescí- re prorsus ómni- a corrupti- ónis vúl- ne- ra.

Gló- ri- a ti- bi, Dó- mi- ne, gló- ri- a U- ni- gé- ni- to,
una cum Sancto Spí- ri- tu in sempi- térna sæ- cu- la.

A- men.